

Saa bebudede det ærede Medlem, at vi skulde nok komme til at møde Spørgsmaalet, om ikke paa denne Maade saa paa en anden Maade, om ikke som Spørgsmaal om Ekspropriation af Sukkerfabrikkerne saa som Spørgsmaal om Minimalarbejds løn. Lad os nu lade de Spørgsmaal ligge og holde os til Ekspropriation af Sukkerfabrikkerne, det tror jeg er klogere, for naar vi faa de Ting rodet sammen i et saadant Pêle-mêle, som det ærede Medlem gjorde, blive vi sikkert lige saa kloge, naar vi ere færdige med Diskussionen, som da vi begyndte.

Efter disse indledende Bemærkninger vil jeg gaa over til den egentlige Kærne i det ærede Medlems Foredrag, om man kan sige, der var en saadan. Det forekommer mig, at den Galgenhumor, som det ærede Medlem talte med, staar i meget daarlig Samklang med det, at de ærede Herrer her for første Gang staa overfor et af deres store principielle Spørgsmaal sat frem i den danske Rigsdag. Det ærede Medlem har talt op ad Vægge og ned ad Stolper ligesom ved Sagens første Behandling, men er ikke paa eet Punkt kommen ind paa, hvordan hans Partis Ønske kunde gennemføres, og hvad Resultatet deraf vilde blive. Den Mangel, der i saa Henseende var i det ærede Medlems Foredrag ved Sagens første Behandling, og som genfindes her, skal jeg senere belyse en Smule ved Hjælp af det, han som Ordfører har skrevet i sin Betænkning. Først skal jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem fremdrog overfor Flertallets Betænkning, som han stadig karakteriserer som min — aa ja, men det er nu Flertallets. Det ærede Medlem begyndte med at udtale Anerkendelse af mit Arbejde. Det forekommer mig dog, at han senere tog en væsentlig Del af Anerkendelsen bort — ham om det. Han udtalte sin Anerkendelse af Udvalgsformandens Ledelse af Møderne, Formanden havde ikke villet sylte Sagen. Nej, det er fra andre Sider, der har været Tilbøjelighed i saa Henseende. Maa jeg sige, at det ærede Medlem glemte imidlertid i sin Anerkendelse en, nemlig Finansministeren. Han burde have ydet Finansministeren Anerkendelse paa Administrationens Vegne, for det forekommer mig, at Administrationen her har præsteret et uhyre Arbejde for at besvare den store Række Spørgsmaal, der er stillet til den. Den har gjort det prompte og godt. Der foreligger her et fortræffeligt Materiale til at bedømme Sukkerspørgsmaalet i det hele, og dette Materiale vil faa Betyd-

ning i Fremtiden, naar vi skulle revidere Sukkerlovgivningen. At det ærede Medlem og hans Parti ikke have været i Stand til at udnytte dette Materiale, faar blive deres Sag.

Det ærede Medlem mener, at det maa være lidt ubehageligt og kedeligt for mig at komme til at behandle denne Sag, efter at alle mine Spaadomme fra Sagens første Behandling ere gjorte til Skamme. Jeg har nu en noget anden Opfattelse af den Ting. Jeg finder mig i fuldstændig Overensstemmelse med mit Standpunkt fra første Behandling, og hvad angaar det ærede Medlems Fantasier om de triste Spaadomme, jeg skulde have fremsat, og som ikke ere gaaede i Opfyldelse, beder jeg det ærede Medlem læse min Tale om igen, han vil ikke finde noget som helst deraf. Jeg har ikke sagt en Smule om, at Bryseler-Konventionen vilde blive sprængt. Jeg har sagt, at den mulig vilde blive det, og den Mulighed er der den Dag i Dag, selv om den er fornyet paa 5 Aar. Det ærede Medlem kom til at give en Oplysning, jeg ikke havde præsent i Øjeblikket, som jeg takker ham for, men som han ikke kunde drage Slutningen af. Det ærede Medlem sagde, at efter sidste Handelsberetning mangler der i dette Øjeblik ca. 1 Mill. Tons i the visible supplies af Sukker. Men i Stedet for at nævne det som Eksempel, jeg ved egentlig ikke paa hvad, kunde det ærede Medlem deri have set en af Grundene til de høje Sukkerpriser, men det ærede Medlem har ikke faaet Øje derpaa.

Saa fik vi en meget interessant Oplysning, som gaar igen adskillige Gange i det ærede Medlems Foredrag. Han indrømmer, at han troede, der ikke vilde komme noget Resultat ud af det Forslag, der var forelagt om at ekspropriere Sukkerfabrikkerne. Det, det drejede sig om, var at afskaffe al Told og Afgifter paa Sukker. Det er højst mærkeligt, naar man vil afskaffe Told og Afgift paa Sukkeret, saa at stille Forslag om at ekspropriere Sukkerfabrikkerne og faa os til at tale om noget andet end det, de Herrer ville. Det vilde være heldigere, om vi i slige Tilfælde gik lige løs paa Sagen, altsaa paa Afskaffelsen af Told og Afgift paa Sukker, men det er netop det, Venstre vil. At de Herrer fra første Behandling, til vi vare komne et Stykke ind i Udvalgsbehandlingen, havde glemt, at de vilde afskaffe Toldbeskyttelsen, berettiger dem ikke til nu at sige, at det, de vilde, var netop at faa Toldbeskyttelsen bort. Det staar i deres Betænkning, men